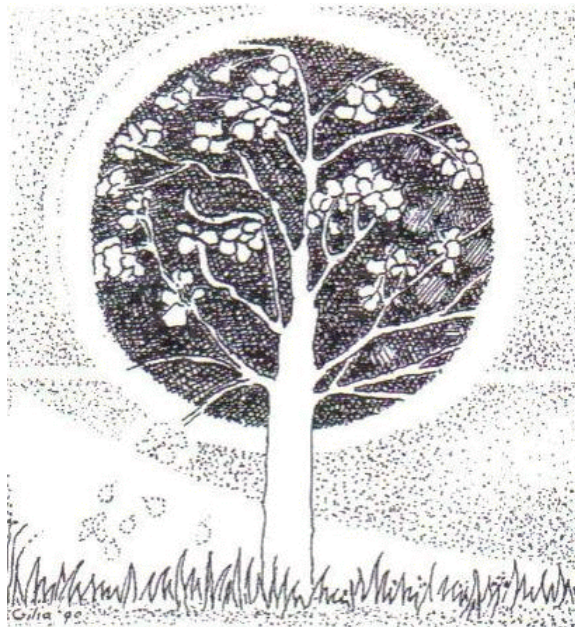

**VIERING VAN DE
VIJFDE ZONDAG
VAN PASEN**

*De zachte krachten zullen zeker winnen
in 't eind - dit hoor ik als een innig fluisteren
in mij: zo 't zweeg zou alle licht verduistren,
alle warmte zou verstarren van binnen.*
(Henriëtte Roland Hoist- van der Schalk)

INTREDE.

K.: Gij uit de dood verrezen *t.: P. Verhoeven*
 ten leven opgestaan, *m.: A. Arbeau*
 in ons die niet als wezen
 ontzield hun wegen gaan.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

K.: Geen steen geen wet ten dode
 behoudt ons in het graf.
 De machten namaakgoden
 verwaaien als het kaf.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

WELKOM.

*Mogelijk niet voor iedereen
 maar wel voor zeer velen ademt
 de meimaand een bijzondere sfeer . . .*

*omdat bloemen, blad en bloesem
 zo fris en nieuw kleuren
 en de vogels lustig tierelieren*

*omdat het Mariamaand is,
 mensen van oudsher op bedevaart gaan
 en stil devoot veldkapellen aandoen*

*omdat sinds midden vorige eeuw
 ons land en de halve wereld stilstaan
 bij bezetting, bevrijding - en herdenken.*

*Welkom u allen hier
 omwille van elkaar,
 in Gods naam samen.*

+

Lied.

K.: Die bang naar Emmaus vluchtten
 op niemand meer gehoopt,
 die tijd en wereld duchtten
 ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

SCHULD BEKENNEN.

't Is goed in 't eigen hart te kijken
 nog even voor het slapen gaan,
 of ik van dageraad tot avond
 geen enkel hart heb zeer gedaan;

of ik geen ogen heb doen schreien,
geen weemoed op een wezen lei,
of ik aan liefdeloze mensen
een wordeke van liefde zei;

en vind ik in het huis mijns harten
dat ik een droefenis genas,
dat ik mijn armen heb gewonden
rondom een hoofd dat eenzaam was . . .

dan voel ik op mijn jonge lippen
die goedheid als een avondzoen . . .

't Is goed in 't eigen hart te kijken
en zo z'n ogen toe te doen.

BEZINNING.

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Wie met zichzelf in onvrede zijn
slaan van zich af en
treffen anderen tot bloedens toe.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Wie de aarde niet eerbiedigen
maken van haar een jachtveld
en verminken haar onherkenbaar.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Wie de gevallen niet herdenken
negeren het offer dat ze brachten,
beseffen niet dankzij wie ze leven.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

GEBED

Stil staan, zwijgen en gedenken . . .

om nooit meer
op leuze en leugen af te gaan;
nooit meer
te wedden op geweld

om nooit meer
tirannen te laten begaan;
nooit meer een afgod
te laten triomferen.

Om enkel en alleen
te buigen voor U,
zo onnoembaar en ongrijpbaar
zo mateloos en schijnbaar machteloos
als Gij zijt

en toch weg en geweten
kracht en macht
heden en toekomst voor ons
nu en straks.
Amen.

Lied. Komen ooit voeten (1c) t.: *H. Oosterhuis*
m.: *Han Paus*

EERSTE LEZING. Henriëtte Roland Hoist-
van der Schalk

De zachte krachten zullen zeker winnen
in 't eind - dit hoor ik als een innig fluisteren
in mij: zo 't zweeg zou alle licht verduist'ren,
alle warmte zou verstarren van binnen.

De machten die de liefde nog omkluist'ren
zal zij, allengs voortschrijdend, overwinnen;
dan kan de grote zaligheid beginnen
die w' als onze harten aandachtig luist'ren,

in alle tederheden ruisen horen
als in kleine schelpen de grote zee.
Liefde is de zin van 't leven der planeten
en mens'en dieren. Er is niets wat kan storen
't stijgen tot haar. Dit is het zoek're weten:
naar volmaakte liefde stijgt alles mee.

Lied. Komen ooit voeten (1c)

HET EVANGELIE. Matteüs 5

Jezus ging de berg op, zette zich neer
en sprak tot die hem gevolgd waren:

Zalig die deemoedig en bescheiden zijn;
hen behoort de hemel toe.
Zalig die treuren; zij worden getroost.

Zalig die zachtmoedig zijn;
zij hebben een thuis.
Zalig die hongeren en dorsten
naar recht en gerechtigheid;
zij worden verzadigd.

Zalig die barmhartig zijn;
zij zullen genade vinden.
Zalig die hun zinnen zuiveren;
zij treffen God in hun hart.

Zalig die vrede brengen;
zij worden Gods volk genoemd.
Zalig die oprecht en waarachtig
toch om mij worden beschimpt.

Verheug u over hen.
Zij zullen hun loon niet mislopen.

Lied. Komen ooit voeten (1c)

MEDITATIE.

Wij allen zijn onderweg met U. D. Sölle
Gij zetelt niet op een troon
maar wandelt met ons door
donker duister en klamme kilte,
door mist en nevel en niet zelden
het spoor bijster, doelloos dwalend.

Wij allen zijn onderweg met U.
Gij woont niet in de kerken
maar wandelt met ons, angstig bezorgd
om hen die enkel kunnen kiezen tussen
verdreven of gebombardeerd worden.
Ga met hen en laat óns met hen gaan.

Wij allen zijn onderweg met U.
Wij hebben U niet in pacht;
Gij gaat schuil in een bloem,
de glimlach van een pelgrim.
Zo wandelt Gij met ons en
leert ons gaan, zoeken naar U.

Wij allen zijn onderweg met U, God
totdat weg en doel samenkomen in U.

Kort orgel

*In het jaar twintighonderd en nog wat zullen de
mensen weliswaar minder kerks maar meer religieus
zijn. Net als hun voorvaderen komen ze iedere week
bijeën onder een oude boom of zomaar bij iemand
thuis en vieren komst en afscheid van Jezus met brood
en zuiver water uit Nepal en met sprekende heilige
woorden.*

*Daar valt dan ook het besluit om het woord tweedui-
zend uit de nederlandse taal te verbannen. Want
tweeduizend is MM, het cijfer van de Mammon, van
de Ikkenomie die de armen als pepillen voor zich
opeist en arme landen vraatzuchtig uitmergelt, - die
zee en lucht met gif vergalt en met haar staart de
ozonlaag van de sterrenhemel veegt.*

*En als ze tien jaar achtereën de duivelse Egonomie en
al zijn werken hebben afgezworen, dan zal er in het
jaar Onzes Heren twintighonderdzoveel eindelijk
vrede op onze aarde zijn.*

Dit schreef Harrie Beex, priester van 't Bossche bisdom, op z'n kenmerkende schalkse wijze kort voordat hij - tachtig jaar - in 1997 is overleden. Ego-nomie en ikke-nomie als schimpscheuten op een ik-gerichte kapitalistische westerse wereld kenmerken hem als een weliswaar fundamenteel maar tegelijk ook geinig maatschappijcriticus. - Waar en waarachtig paren steeds met humor. - Hij voorzag ook - wat in onze dagen duidelijk speelt - dat de invloed van de kerken en van de kerkelijke leer op wet. weten en geweten van de mensen sterk ging afnemen maar dat tegelijk de religiositeit van de mensen zou toenemen. En hij ziet die 'onkerkelijke' religiositeit zich uiten in de primitieve oervormen van onze verre voorvaderen: onder een boom, zomaar bij iemand in huis, onderweg op pelgrimstocht . . . in eerbied voor milieu en natuur en in een eerlijke verdeling van alles wat de aarde biedt. -

Ik zag een boom heerlijk groen, volop in blad met knoppen aan zijn sterke takken, dicht bij een oude veldkapel . . . Zo zou ik in het leven willen staan: diep geworteld in de aarde, met armen als takken reikend naar U, hoe onbereikbaar U ook bent; en handen als zachte twijgen de mensen hartelijk toegestoken. Zo zou ik, God, gestaag en in stil vertrouwen al mijn levensdagen willen groeien tot bij U - nu en straks.

(Naar Gabriël Smit)

Vandaag is het de vijfde zondag van Pasen, geeft de kerkkalender aan, - maar zelfs de 'kerksen' kennen deze kalender met zo erg goed meer. Vandaag begint ook de maand mei die in de geschiedenis van ons land en de halve wereld de maand is waarin - inmiddels zeventig jaar geleden maar niet vergeten, niet genezen - een verdwaasde ideologie fel om zich heen begon te slaan en de menselijke maat en meet vertrapte. 10 Mei is de dag waarop nog altijd vele mensen denken aan de inval en 't begin van de bezetting die hier in Helvoirt meteen mensenlevens eiste. In de avond van de 4de mei worden de gevallen herdacht, al lukt 't niet om één minuut alles te 'laten rusten' en iedereen te 'laten stilstaan'. Om de zoveel jaar probeert ons land op 5 mei gezamenlijk de bevrijding te herdenken en dat er 'n einde kwam aan al die menselijke ellende. Vreemd en verontrustend, dat het niet mogelijk blijkt om deze bevrijdingsdag ook werkelijk met z'n allen als een gemeenschap te vieren. Snap de ikke-nomie niet wat 'n dag-wij-thing is?

Vandaag begint ook de Mariamaand en morgen is 't de eerste zondag van mei waarop de harmonie gaat dauwtrappen naar de St. Jan en velen al vroeg in de morgen naar Den Bosch wandelen.

Veel mensen schijnen intussen echter wél naar
Den Bosch te wandelen maar de St. Jan niet
binnen te lopen en niet bij Maria langs te gaan.
Mei is de maand van bedevaarten en bezoek aan
kapellen waar niets te doen is dan stilte en wat
flakkerende kaarsvlammetjes, - maar
die veel mensen van nu minstens zo aanspreken
als wat er in statige kerken en kathedralen gebeurt.

*Een boom die langzaam en gestaag groeit
wordt geleidelijk hemelhoog en oersterk.*

*Een maaltijd met zorg en geduld bereid
smaakt, is hartelijk en hartig.*

*Zo vergroei je - stap voor stap op weg -
met je leven en bestemming.*

Kort orgel

BELIJDENIS

Marialied; t.: M. Zagers
m.: W. Vogel

Het kan het verhaal zijn
van een bloem die in schaduw stond
tot zij in het bladerdek
licht van zonlicht vond.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.*

Het kan het verhaal zijn
van een bloem kleurloos in de knop
tot het morgenlicht haar raakt
kleurrijk bloeit zij op.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.*

Het kan het verhaal zijn
van een bloem die verscholen staat
in het alledaagse groen
waar zij opengaat.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.*

ONDERBREKING

Collecte orgelspel
Brood en Beker

Lied.

BROOD EN BEKER

*In het brood
is het graan, de akker.
In het brood is de wassende
maan, de brandende zon.*

*In het brood is
de boer die ploegt,
de hand van de bakker.*

*In het brood proef ik
de Ene in het al. (Naar Hein Stufkens)*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn
in het ongewisse verkeren;
het blijft niemand bespaard.*

*Bid voor die zwak en oud bijstaan;
dat zij alle zorg blijven opbrengen.*

*Gedenk hen met wie wij
lief en leed deelden en
die ons zijn voorgegaan.
Met eerbied noemen we:*

*Bid voor die omkomen van honger -
door geweld - in het verkeer.*

*Bid voor hen, jonge mensen, die
voor vrede en veiligheid uitgezonden,
lijf en leden riskeren, 't leven verliezen.*

Bid voor die achterblijven, - treuren.

Er zij licht, vrede, rust.

GEBED AAN TAFEL

Gezongen, gezegd

A.: **Alwie eten van dit brood** t.: P. Verhoeven
en samen deze beker willen delen m.: Perry
zij zijn elkaar van harte trouw
bij lief en leed - tot alles is volbracht.

V.: *Voor ons die zien hoe koren
opschiet uit de aarde en
dat graan van het land komt -*

*voor ons die in brood de aarde
proeven die het laat groeien,
de zon die het warm koestert,
bron en regen die het drenken -*

*voor ons die weten dat brood
in 't zweet des aanschijns
gezaaid gemaaid geoogst
en met zorg bereid wordt -*

*voor ons is brood wat het was
in Jezus' handen: sprekend teken
van het mysterieuze leven,
waarin alles en allen delen en
dat zich eens als Licht en Liefde
zal openbaren -*

*voor ons is te eten géven
met anderen genáde delen;
voor ons is te eten vrágen
allernaasten, medemens
deelgenoot maken van
het geluk dat we beleven,
de moeite die we doen,
de zorgen die we kennen,
het verdriet dat we hebben -*

*voor ons is samen eten,
alledag thuis en nu samen hier:
tijd en eeuwigheid,
aardedonker en hemels helder
delen met die bij ons zijn en
met allen die ons zijn voorgegaan.*

**A.: Alwie eten van dit brood
en samen deze beker willen delen
zij zijn elkaar van harte trouw
bij lief en leed - tot alles is volbracht.**

*Daarom eten wij nu dit brood,
om goed te weten
dat alle leven is gegeven
en dat alwat is en alwie zijn
met elkaar het bestaan delen
tot alles zal zijn voldragen.*

*Daarom drinken wij de beker,
om goed te weten
dat wij zijn geroepen,
om lief en leed, zoet en zuur
van harte met elkaar te beleven en
trouw te doen wat te doen staat
tot alle leven is voltooid.*

*Bid daarom
zoals ons is geleerd te bidden.*

ONZE VADER

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN

Woord en lied

Lied. Wees gegroet o sterre (1c) *t.: A. Huybers*
m.: A. Hamers

*Bid voor en met de mensen
die door aanhoudende herrie,
alle gepraat en kabaal
het lied van het leven
niet meer horen,
niet meer kunnen horen.*

Lied. Wees gegroet o sterre (1c)

*Bid voor en met de mensen
die door aanhoudende drukte,
altijd haast, hóger en méér
niet langer toekomen aan rust;
niet kunnen berusten.*

Lied. Wees gegroet o sterre (1c)

*Bid voor en met de mensen
die onder overvloed bedolven
door overdaad verwend
voor niets nog dankbaar zijn,
van niets nog kunnen genieten.*

Gaat u staan

A.: **Mijn schild en de betrouwen
zijt Gij o God mijn Heer
op U zo wil ik bouwen
verlaat mij nimmer meer.
Dat ik doch vroom
mag blijven uw dienaar
't allen stond
de tirannie verdrijven
die mij mijn hart doorwondt.**

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar bij lief
en leed met hart en handen.
En zegene ons God en Goed
in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL